

KURULUŞ 1990

Ankara Ruhsal Araştırmalar Derneği

OLAYLAR, SINAVLARIMIZ VE VİCDANLARA YAPILAN İKAZ SUYLA YAPILAN İMTİHAN

Ergün ARIKDAL; Anadolu Misyonu Kitabı, Sayfa: 121 – 124

Bir dinleyicimiz, "Bir gazetede fırtına, sel, orman yangınları ve hastalıklarla ilgili haritaya rastladım. Haberin başlığı çok ilginçti: "Dünyanın ateşi başımıza işler açacak." Ve harita 2040 yılına kadar küresel ısınmanın dünyamıza ne gibi etkileri olacağını gösteriyor. Isınma oranı, okyanuslar ısıyı emebildiği için karadan daha fazla, en çok ısınan bölgeler ise deniz buzları eridiği için kutuplar. Anlaşılan doğal felâketlerin artacağı bir ortama giriyoruz. Ne dersiniz?" diyor.

Ergün ARIKDAL; Anadolu Misyonu Kitabı, Sayfa: 121 – 124

Sanıyorum ki bu, günlük bir gazetede çıkan bir yazıdır. Oklarla işaret edilmiş. Seller, hastalıklar, tarım alanlarının azalması vs. tarzında. Bunlar, bilimsel tahminler olarak çıkıyor. Fakat gözlemler de yapılıyor, ki çok enteresan olan da budur, hakikaten kutup buzları eriyor ve dikkat ettim, burada en çok ortaya çıkacak olan husus su basmaları, büyük su basmaları dediğimiz seller, şunlar, bunlar vs. Bu doğrudur, artık dünyanın bu son aşamasında imtihan, suyla yapılan bir imtihandır. Ateşle olacak bir imtihan değil, suyla olacak bir denemedir. Bu da, dünyanın her yerinde su basmaları, bütün kıyı şeritlerinde ikişer-üçer metre su yükselmeleri şeklindedir. Yani boğaz suları veya Marmara suları yüksekliği bir metre yükselmiş olsa Beyoğlu'nun eteklerine kadar sular çıkar; iki-üç metre olduğu zaman biz de burada sular altında kalırız. Yani İstanbul her ne kadar böyle tepelerden ibaret bir şehirse de, bayağı adacıklar hâline gelir. Bu, vuku bulacak bir olaydır.

Bir dinleyicimiz, "Bir gazetede fırtına, sel, orman yangınları ve hastalıklarla ilgili haritaya rastladım. Haberin başlığı çok ilginçti: "Dünyanın ateşi başımıza işler açacak." Ve harita 2040 yılına kadar küresel ısınmanın dünyamıza ne gibi etkileri olacağını gösteriyor. Isınma oranı, okyanuslar ısıyı emebildiği için karadan daha fazla, en çok ısınan bölgeler ise deniz buzları eridiği için kutuplar. Anlaşılan doğal felâketlerin artacağı bir ortama giriyoruz. Ne dersiniz?" diyor. Sanıyorum ki bu, günlük bir gazetede çıkan bir yazıdır. Oklarla işaret edilmiş. Seller, hastalıklar, tarım alanlarının azalması vs. tarzında. Bunlar, bilimsel tahminler olarak çıkıyor. Fakat gözlemler de yapılıyor, ki çok enteresan olan da budur, hakikaten kutup buzları eriyor ve dikkat ettim, burada en çok ortaya çıkacak olan husus su basmaları, büyük su basmaları dediğimiz seller, şunlar, bunlar vs. Bu doğrudur, artık dünyanın bu son aşamasında imtihan, suyla yapılan bir imtihandır. Ateşle olacak bir imtihan değil, suyla olacak bir denemedir. Bu da, dünyanın her yerinde su basmaları, bütün kıyı şeritlerinde ikişer-üçer metre su yükselmeleri şeklindedir. Yani boğaz suları veya Marmara suları yüksekliği bir metre yükselmiş olsa Beyoğlu'nun eteklerine kadar sular çı-

kar; iki-üç metre olduğu zaman biz de burada sular altında kalırız. Yani İstanbul her ne kadar böyle tepelerden ibaret bir şehirse de, bayağı adacıklar hâline gelir. Bu, vuku bulacak bir olaydır.

Dinleyicimiz, "Ne dersiniz," diyor. Bu, bir mukadderattır. Değişim için dünyada birtakım faaliyetler her zaman olmuştur. Bu, şu anda bizim başımıza gelen bir iş değil. Zaten bu sel meselesini biz geçen senelerde çok seyrettik. Biliyorsunuz, bunları gözden uzak tutmayın. Amerika başını kaldıramadı sellerden, Çin başını kaldıramadı. Bazı iklim şartlarından dolayı Hindistan, Bangladeş, işte güneydoğu Asya ülkeleri zaten muson yağmurları, muson mevsiminden dolayı her zaman seller altındadır. Orada örnekler var elimizde, yalnız işte bunlar ne oluyor? Bu örneklemeler, umumî olarak meydana gelecek olan sel baskınlarının âdeta bir çeşit etkisini azaltır gibidir. Yani insanlar giderek biraz daha umursamaz vaziyette, pek aldırıyorlar, "Bu doğaldır, zaten böyle oluyordu" (diyorlar). Depremler için de aynı şeyler söyleniyor. Neden bunu söylüyoruz? Çünkü kutsal kitaplar da umumiyetle insanlara hep sel felâketleri, depremler, ateşler, yangınlar, ruhsal dünyanın veya ruhsal âlemin fizik dünyadaki varlıkları uyandırmak amacıyla meydana gelen, tertip edilmiş olaylar olarak ifade edilir. Yani büyük güçler bunları tertip eder. Sırf insanların bir formasyona girmesi, vicdanlarının uyanması bakımından.

Ama artık öyle alışıldı ki bu işlere, burada bir vicdan uyanması meselesi artık hiç söz konusu olmuyor. Bilimciler insanları öyle bir şartladılar, öyle bir bir hâle getirdiler ki, buradan herhangi bir mistik sonuç çıkartmaya, ahlâkî, vicdanî bir bağlantı kurmaya hacet bile kalmıyor. "Bunlar doğal olaylardır," diyor. "Dünyanın doğal değişimi ile ilgilidir." Elbette ki siz ozon tabakasını ortadan kaldırırsanız, yıkarsanız, bozarsanız, delerseniz, atmosferde daha fazla bir ısınma, bu da yansımalarla elbette ki en çok buzullara intikal edecektir. Buzullar da yavaş yavaş zaten eriyor, bir kısmı da ayrılıyor. Suyun altında daha çok var. Bu yoğunlaşmış su giderek sıvı hâline döndüğü zaman ne olacak? İçinde bulunduğu ortamda bir yükselmeye, bir çoğalmaya, su artışına sebep olacaktır. Bunlar da birtakım sellerin meydana gelmesine, hatta daha çok yağmur yağmasına sebep olabilir tarzında, tabiatın içerisinde kendi dönüşünü gene kendi normalitesi içerisinde ele alarak, bunların, vicdanların uyanmasına, insanların daha iyi insanlar olmaya çalışmasına birer ihtar olduğunu; Ruhsal Dünyalar'ın, Ruhsal Yönetimler'in, Dünya Rabbi'nin bir ihtar olduğunu ait en ufak bir uyarı işareti bile olmadığını ifade edip durmaktadırlar.

Yani materyalist bir açıklamayla bütün bu işler de güme gidiyor. Öyle zannediyorum ki, eğer bir şey olursa, böyle bir sel baskını falan olursa, o açıklamaların hiçbirinin para etmeyeceği bir hızda, bir yoğunlukta, bir kesafette çok ağır hasarların olması ihtimali var. Yani insanlar ister istemez, "Evet anladık, anladık, bizim suçumuz, bizim hatalarımızdan dolayı, bizim ağırlığımızdan dolayı bu işler başımıza geliyor," şeklinde, nihayet bir telâfiye gitmeye çalışabilirler gibi geliyor ama şu sıralarda bunun da, pek böyle bir şey olacağını zannetmiyoruz. Bunlar ancak, insan varlığının kendi zihninde bir şeyleri oluşturmasına bağlı bir iştir. İdraki açılmışsa, idraki genişlemişse farkına varacaktır. Doğal felâketler tabii ki artacaktır, artar da. Bunların adetleri, önceki yıllardan çok daha fazla, bunu bilmekle beraber, hiç kimse bunu ele alıp da, "Bu artışın sebebi, manevî bir sebebi olamaz mı? Burada kendimize çeki düzen vermemiz gerektiğini ifade eden bir ilâhî mesaj yok mudur?" tarzında herhangi bir düşünceye kesinlikle yer verilmiyor. Verilmesin bakalım. Yer verilinceye kadar bu işler de devam eder, gözyaşları da bitmez.

Bizim halkımızın yaptığı iş de ağlamaktan ibaret bir şeydir. Bağırılır, çağırılır. Dünyanın her yerinde insanların duygusallığı o kadar önemli değildir, hatta hiç önemli bir şey değildir. Bu olaylar, insanların ağlaması için değildir. Bu olaylar, insanların vicdanının harekete geçmesi içindir, gözyaşları için değil. Bunu kavramak lâzım. Bu tip olayların ortaya çıkması insanlara zulüm olsun diye değil, aksine, kendilerine yaptıkları zulümden kurtulmaları içindir. Kendilerine artık zulüm yapmaktan vazgeçsinler, vicdanlarının sesini dinlesinler diye bu olaylar meydana geliyor. Bizim kanaatimiz budur.